

תפילה למשה

יוצא לאור על ידי בית הכנסת "תפילה למשה" שכונת נאות יצחק, לוד



בראי הפרשה

מאת הרב משה יוחאי רז שליט"א, רב בית הכנסת

עשה מה שביכולתך

השבת נקרא על הקמת המשכן, ושם נאמר: וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה אֶת הָאֹהֶל וְאֶת כָּל כְּלָיו קִרְסָיו קִרְשָׁיו בְּרִיחוֹ בְּרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וְאֹדָגָיו. פירש רש"י: שלא היו יכולין להקימו, ולפי שלא עשה משה שום מלאכה במשכן, הניח לו הקדוש ברוך הוא הקמתו, שלא היה יכול להקימו שום אדם מחמת כובד הקרשים, שאין כח באדם לזקפן, ומשה העמידו. אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: איך אפשר הקמתו על ידי אדם, אמר לו: עסוק אתה בידך נראה כמקימו, והוא נזקף וקם מאליו, וזהו שנאמר (שמות מ, יז) הוקם המשכן, הוקם מאליו. עד כאן.

והשאלה נשאלת, אם בסופו של דבר המשכן קם מאליו, מדוע הוצרך משה לשים את ידו? אולם כלל גדול בידינו, על האדם לעשות מה שביכולתו, ומעבר לזה יעשה לו הקדוש ברוך הוא.

הרב אלימלך בידרמן שליט"א נשא משלו: אדם אחד נכנס לדואר, וראה אדם ששילם 20 שקלים, והוציאו לו ארגז מלא זהב. אחריו הגיע עוד אחד ושילם 20 שקלים, ובתמורה הוציאו לו ארגז עם בד יקר ששווה מיליונים. מצאה חן בעיניו העסקה, הלך לבית כנסת, קיבץ 20 שקלים. ובא לדואר, ניגש לפקיד ושילם 20 שקל. שאלו אותו: מה אתה רוצה? השיב: "אני צריך ארגז זהב". צחקו עליו כולם, והוא שואל למה אתם צוחקים? למה לפני כן הוצאתם לו ארגז זהב, למה רק עלי אתם צוחקים?

אמרו לו: שוטה שבעולם! וכי ארגז זהב שוה 20 שקלים? ארגז זהב שוה מיליון דולר. אלא שאת המיליון דולר כבר שילמו בניו יורק, ה-20 שקל שהאיש הזה שילם כאן זה רק עבור דמי המשלוח.

אותו הדבר לגבי תפילה. יהודי צריך לדעת שהמיליון דולר זה בתפילה, ופה נמצאת ההשקעה העיקרית. ההשתדלות לפרנסה שעושים זה ה-20 שקל, הדמי משלוח. אבל אחד שחושב שהוא יצליח בהשתדלות בלבד, בלי התפילה, הוא כמו זה שנכנס עם ה-20 שקלים ורוצה ארגז זהב.

אנשים אומרים צריך השתדלות. השתדלות זה מצוה. אבל כשאתה באמצע התפילה או שיעור תורה, אז 'העוסק במצוה פטור מן המצוה'.

עכשיו אתה לא צריך לעשות השתדלות! ההשתדלות היא רק מצוה. הפרנסה הרי כבר נקצבה בראש השנה...

אדם הקובע עיתים לתורה, יידע נאמנה כי גם אם לרגע נראה לו שהוא מפסיד משהו בשעה זו, בסופו של דבר יראה כי לא נגרע מחלקו מאומה, אדרבה התורה תביא לו ברכה.

הספרים שיעשו לך את הפורים שמח!

"לב שמח" - הליכות והנהגות לפורים

מאת הגאון הרב אלעזר רז שליט"א

"עטרת זהב" - הנהגת פורים בשרשיה ובטעמיה

מאת הרב משה יוחאי רז שליט"א

להשיג: 052-764-7844 או 058-445-6041



בפתח הגליון

בדרשות רבי יהושע אבן שועיב תלמיד הרשב"א (פרשת צו ולשבת הגדול) כתב: ומה שאמרו רבותינו שחובה ללמוד הלכות פסח בפסח, אינו דוקא בפסח עצמו, שהרי אמרו (פסחים ו.) שואלים ודורשים בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום, אלא שמדורין את האדם קודם מעשה ובשעת מעשה, ללמוד גם לפני החג וגם בחג עצמו, וכל זה להזכיר הנסים הגדולים שעשה השם עמנו, ואז המצות נעשים יותר בריזות ובשלימות.

למדנו מכאן כי יש לאדם להתכונן לחג כיאות בכדי שיוכל לקיימו כהלכתו.

כעת מתקרבים אנו לתקופה של רצף ימים נעלים ונפלאים, ימי הפורים, חודש ניסן וחג הפסח. רבים ההלכות השייכות לימים אלו, ועם קביעת זמן ללימוד יוכל האדם להגיע לחג מוכן בידיעה מקיפה של כל ההלכות.

בבית הכנסת מתקיימים מידי ערב שיעורי תורה, וכעת תתחיל סדרת שיעורים מקיפה ללימוד הלכות החגים. ברוכים הבאים!

שבת שלום ומבורך!



פרשת פקודי

ב' באדר ב' תשע"ז

הפטרה: "זיעש חירום"
גליון מספר 29

זמני השבת (לפי אופק לוד)

הדלקת נרות: 17.27

צאת שבת: 18.19

רבנו תם: 19.00



משנכנס אדר מרבנים בשמחה

אמרת
השבוע

מה גדלו מעשיך ה'

על הפסוק 'וַיְהִי בַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית בָּאָחָד לַחֲדָשׁ הַקָּדָשׁ' (מ. יז), אמרו במדרש (תנחומא, אות יא): ולכמה חדשים נגמרה מלאכת המשכן. רבי שמואל בר נחמן אמר בשלשה חדשים נגמרה מלאכת המשכן, והעמידוהו "באחד בניסן". למה לא עמד מיד. אלא מפני שחשב הקדוש ברוך הוא "לערב שמחת המשכן בשמחת היום שנולד בו יצחק אבינו" (שנולד בט"ו בניסן). אמר הקדוש ברוך הוא הריני מערב שמחתכם שמחה בשמחה. והיו ליציני הדור מרגנין ומרהרין ואומרים "למה נגמרה מלאכת המשכן ואינו עומד מיד". ולא היו יודעים מחשבתו ועצתו של הקדוש ברוך הוא. ועל זה אמר המלך דוד כִּי שִׁמְחֵתִי ה' בְּפִעֲלֶיךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרָנָה. 'כִּי שִׁמְחֵתִי ה' בְּפִעֲלֶיךָ' – זה אוהל מועד. 'בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרָנָה' – זה בנין בית המקדש שיבנה במהרה בימינו. 'מִה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ ה' מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֶשְׁבֹּתֶיךָ' – שהיית חושב לערב שמחה בשמחה יום שנולד בו יצחק אבינו. ולפיכך 'אִישׁ בָּעַר לֹא יָדַע' – אלו הליצנים והטפשיין שבדור שלא היו יודעין מחשבתו של הקדוש ברוך הוא.

ודברי המדרש צריכין ביאור מה ראה הקדוש ברוך הוא לתלות עיכוב הקמת המשכן, ביצחק אבינו. אכן בילקוט שהובא בעץ יוסף (כאן) כתוב, "משום שלא שרתה שכינה במשכן של משה, אלא בזכות יצחק".

עמד בנסיין

סיפור לשלחן השבת



יהודי באחת מארצות אירופה, ביקש לרכוש לעצמו פרווה למעילו. הוא התכוון לשלם על כך מחיר יקר, כיאה למוצר שזכה, הידוע במחיריו הלא זולים. מה גדלה הפתעתו כאשר הגיע אל המוכר הגוי, וזה הציע לו לרכוש פרווה במחיר מוזל מאוד שהגיע לכעשרים אחוז מהמחיר הקבוע בשוק. בתחילה לא האמין למשמע אזניו, ושאל את הסוחר פעם שניה ושלישית באיזה מחיר הוא מתכוון למכור לו את הפרווה, כשהסוחר אישר שוב ושוב את המחיר המוזל שנקב בתחילה, החליט היהודי לרכוש ממנו מספר רב של פרוות, ולמוכרן במחיר הרגיל, וכך יעלה בידו להרוויח מעיסקה זו הון רב. וכך עשה, והצליח

לאחר שסיים את מכירת הפרוות, וירא כי טוב, החליט לנסות את מזלו בשנית. והנה גם הפעם היה מוכן הסוחר למכור לו את הפרוות במחיר המוזל. היהודי רכש כמות גדולה של פרוות, ומכרן, והצליח גם הפעם להתעשר בהון רב. כשהגיע בפעם השלישית, השתנו לפתע פניו של הסוחר, שהרים עליו את קולו ושאל: 'תגיד לי, כמה כסף שילמת על הפרוות שמכרתי לך?' כשנקב במחיר המוזל, החל הסוחר לצעוק, ואף לאיים עליו, ותוך שהוא מנופף באצבעו השמיע איומים קשים נגד היהודי, הגדירו כגזלן, וטען שסחט אותו עד שהגיע למחיר הלא ייאמן הזה... ותבע ממנו להחזיר לו את כל הפרוות... היהודי היה המום, ולא הבין את רצון הסוחר. 'הרי אתה עצמך הצעת לי לרכוש את הפרוות במחיר זה, ומה אתה רוצה עכשיו ממני?' - שאל. אבל עד שפנה ימין ושמאל, הגיעו שוטרים והניחו אזיקים על ידיו, ושמוהו במעצר. לא עזרו ליהודי כל הטענות וההצטדקויות שמעולם לא גזל פרוטה מאף אחד, וגם הפעם איננו אשם במה שקרה. החוקרים האמינו לסוחר, והיהודי הושם מאחרי סורג וברח.

כעבור מספר ימים, נכנס הסוחר אל כילאו של העצור היהודי, ואמר לו: יש לי להציע לך עיסקה מסוימת, ואם תמלא אחר התנאי שלי, תשתחרר מיידית מבית הכלא. היהודי שלא ידע מה מתכוון הסוחר להציע לו, נטה אוזניו כאפרכסת, ואז אמר לו הסוחר: יש עמדי כאן צלם של האלוהים שלנו. אם תנשק אותו, אדבר עם שלטונות הכלא שישחררוך מיידית מבית האסורים.

היהודי שמע והזדעזע. הוא התעשת באופן מייד, ואמר לסוחר, באמיצות ובאמונה, שהוא אינו חושב כלל למלא אחר דבריו. 'אני יהודי, ואסור לי לעשות מה שאתה אומר, ואני אף מצווה על כך בייהרג ובל יעבור, והנה אני מוכן ומזומן למסור עצמי להריגה. לא יעזור לך שום דבר!' הסוחר ניסה לשכנעו שוב ושוב, ומשראה שהיהודי נותר בן נאמן לאלוקיו, ואינו מתכוון להמירו באלוהים אחרים, שינה לפתע את טון דיבורו, והתייחס אל היהודי הכלוא בנעימות וברוך. האם אינך מכיריני? - שאל. הסתכל אליו, ותגיד האם אינך זכור שעבדתי אצלך לפני למעלה משלשים שנה, אמר הסוחר. כך או כך, ברצוני לבשר לך שאתה משוחרר מן הכלא, ובוא ואספר לך את השתלשלות הדברים החל מהרגע שהגעתי לשוק כדי לרכוש את הפרווה. זכרונות נעימים עד מאוד ליוו אותי מהתקופה שבה עבדתי אצלך. יושרך ומידותיך הטובות, סלחנותך לכל יציר נברא, וההשתדלות שהשתדלת להנעים את האוירה במחיצתך, היו בזכרונני כל העת, גם בשנים מאוחרות יותר, כשדרכינו נפרדו זו מזו. מיד כשראינך נכנס לחנות הפרוות שלי, החלטתי למכור לך את הסחורה במחיר מוזל מאוד, כדי להחזיר לך ולו במשהו על כל שעשית למעני בתקופת עבודתי אצלך. ואכן, מכרתי לך מרצוני את הפרוות במחיר ה'מצחיק' ההוא, שלא החזיר לי אפילו את העלות שהשקעתי אני בקניית הפרוות. הכל היה שווה לי, כדי לגרום לך נחת רוח. גם כשהגעתי בפעם השניה, לא שיניתי את טעמי ויחסי אליך. ברם, לאחר מכן, נזכרתי שבתקופת עבודתי אצלך, היית מדבר רבות בשבחה של הדת היהודית, והאמונה בבורא עולם, מחד גיסא, ובטלת לחלוטין את כל מי שדיבר על אלהים אחרים.

ברגע שנזכרתי בכך, החלטתי שלא שוה לי להעשיר עושר כה רב, במכירת הפרוות במחיר המוזל, אלא אם כן אעמידך בנסיין ואדרוש ממך לנשק את הצלם שלי, ואראה האם הדברים שדיברת אתנו אז, מפעמים באמת בליבך, והינך מאמין באלוקיך עד תום, או שמא הכל היה מן השפה ולחוץ. ועכשיו, משראינני את אמונתך העזה, ונוכחתי בעצמי בנאמנותך לבורא עולם, אני משאיר בידיך את כל הפרוות שקנית ממני, עם הרווח הגדול בצידן, ואף אמכור לך עוד ועוד פרוות, ובמחירים יותר מוזלים, על מנת שתצליח להרוויח עוד כסף, ולהתעשר בצורה יותר משמעותית.

אלה פקודי המשכן מ'שכן העדת (לח, כא)

רבותינו דרשו, שנעשה משכן (ערבון) בעוונותיהם של ישראל. המגיד מדובנא המשיח על זה משל: מעשה בעשיר ונגיד אחד, שחפש שידוך נאות לבנו שהיה מושלם בכל המעלות, הציעו לפניו את בנו של פלוני בעל בעמיו, החליט לעמוד על טיבו של המיועד להיות מחותנו. הגיע לביתו ואורו עיניו, הוגש כיבוד בכלי בדולח, כסף וזהב, ולכל אשר הביטה עינו ראה חפצי ערך המורים על רחבות ידיים ועושר מופלג, היה זה ממש בבחינת ענבי הגפן בענבי הגפן, והשידוך קם והיה בסימן טוב ובמזל טוב. עברו כמה שבועות ואבי החתן החליט לעלות לבית המחותנים כדי לקבוע תאריך לחתונה, ולשוחח אודות כל הפרטים. כשעלה לביתם חשכו עיניו, חפצי הערך נעלמו ואינם, המזנון היה ריק בלא זכר לכלי הכסף והבדולח, גם הכיבוד הוגש בכלים פשוטים, המחנות עצמו היה זעום פנים ודעתו הייתה פזורה עליו. לא התאפק העשיר ושאל: מדוע פניך זועפות ואיפה כל הכלים הנאים? נענה הלה ואמר, הלא זו סיבת מבוכתי, הציעו לי עסקה שתניב רווחים רבים, והיה עלי לגייס כסום כסף גדול מאד, על כן נתתי את הכלים בעבט כמשכון להלוואה. נאנח המחנות אנחת הקלה ואמר: אם כך הרי אין זו בושה, כבר חששתי כי הכלים היקרים שראיתי אצלך לא היו שלך, אלא שאלתם אותם כדי להעמיד פנים שאתם אמידים ועשירים, והייתה זו הונאה ומקח טעות, אבל אם הכלים היו שלכם ונתתם אותם כמשכון, העסקה תניב רווחים ואתם תפדו את הכלים, ועוד תוסיפו עליהם כהנה וכהנה.

הנמשל: גם אנו עם ישראל נמצאים במצב כזה, אמנם בית המקדש התמשכן בעוונותינו הרבים, אבל לא איבדנו אותו כליל, אלא בבוא העת ירד הבית בנוי ומשוכלל מן השמים, והובטח לנו על ידי השם יתברך, כי גדול יהיה כבוד הבית האחרון מן הראשון.

פי ענן ה' על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם (מ, לח)

הרב בעל ספר אבני אזל מסביר ברמז נפלא את שתי התיבות 'בכל מסעיהם', והוא: בכל המסעות והטלטולים שיעשו ישראל בנדודי גלותם, יזכרו תמיד כי ה' יתברך שלא נטשם ולא עזבם בזמנים יותר טובים שזה בחינת 'יוקם', אותו עמוד הענן האלהי הוא ההולך לפנייהם ומנחה אותם במדבר הגלות גם בעת 'לילה', כלומר בזמנים קשים וחשוכים של עיניים ורדיפות, שאז יהיה עמוד הענן כאש אשר תאכל את שוהאי ישראל החורשים מזימות להשמיד את בני ישראל. הם יחרשו להם מזימות נגד עם ישראל, אולם ה' יתברך יפר עצתם ויקלקל מחשבותם, כי עמנו אל - כי הולך אתנו עמוד האש האלהי השומר על קיומנו בלילות החושך. וחשך זה לא לעולם הוא, אלא הנביא מבשר (ישעיה נח, ח) 'אֲזַיֵּךְ כְּשֹׁחַר אֲדָמָה' - אחרי החושך האפל מאיר השחר. (ספר כרם ציון למר זקני הצדיק רבי בן ציון רז"צ"ל)

ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת (לה, לג)

בעשיית המשכן מצינו דברים נפלאים: נאמר בפסוק 'ויעשו כל חכם לב', פתח הכתוב בלשון רבים 'ויעשו', וסיים בלשון יחיד 'כל חכם לב'. מבאר האור החיים הקדוש שאף שהיו חכמים רבים שעשו את מלאכת המשכן, מכל מקום המלאכה היתה נעשית בשלמות, ובדיוק נמרץ, כאילו אדם אחד עשאה. וזאת למרות שכאשר עושים את המלאכה אנשים רבים, ישתנה תואר המלאכה זה מזה, ואין זה דומה למלאכה שיעשנה כולה אומן אחד. אם למשל סופר אחד כותב חצי מגילה וחברו משלימה, אין כתבו של האחד דומה לחברו. וכן באריגת בגד, ששניים אורגים, אין אריגת האחד דומה לשני. ואילו במלאכת המשכן, היה זה כאילו הכל יצא מתחת יד אומן אחד. כי הנותן חכמה בעשיית היריעות ואריגתם, נתן חכמה שוה, ודומים כולם לאיש אחד. פרופסור מכובד בא לגאון רבי יחזקאל אברמסקי ואמר לו אם הרב יצליח לשכנע ולהסביר לי למה צריך להניח תפלין, אני אניח. אמר לו הרב: אני מוכן ומזומן להסביר לך את כל ענייני התפלין בנגלה ובנסתר, אבל יש לי בקשה אחת. לפני כן אשאל לך תפלין ותניחם במשך חודש ימים, ואחר כך תקבל את כל ההסברים. הסכים הפרופסור, ואכן הניח. עברו שבועיים, ושוב הופיע בבית הרב. אמר לו הפרופסור באתי לקנות את התפלין. עברו שבועיים, נקשרתי למצות התפלין, ואיני זקוק יותר להסברים. וזה מרמז הכתוב בתהלים "שכל טוב לכל עושיהם", שאדם עושה את המצוות, הוא מקבל שכל טוב וחכמת לב. (פניני הפרשה)



'מלביש ערומים'

טעם הברכה

ברכת 'מלביש ערומים' נתקנה להודאה להשי"ת על התועלת שיש לאדם מן הבגדים שהמציא לו. ועל דרך הסוד נתקנה הברכה גם על מלבושי הנפש, שיש אדם מאבד בחטאתיו את לבוש נפשו לגמרי, והקב"ה בחסדו נותן לו לבוש חדש.

מחשבה טובה

בזמן החורף תתן בזה הודאה בפרטות על בגדים חמים ובגד עליון עב שנתן לך השי"ת. בשבת ויום טוב שאתה מולבש במלבושי הכבוד של שבת ויום טוב, תוסיף בזה הודאה גם על זה.

מעת לעת יוסיף כוונה בברכה זו כדלהלן: כמו שהלבישנו בגדי ישע אמונת תורתנו התמימה, כן יהי רצון שלא נמוש מאמונתנו כל ימינו, ויסיר מעלינו הבגדים הצואים ממחשבות רעות והרהורים קשים, שנלך לפניו בלבושים נאים ומתוקנים שלא ירחק אותנו מאת פניו.

המדור להצלחת דוד בן סימי הי"ו ובני ביתו

ניצור לשונך

מתוך ספר 'החיים'



לשם איזו תועלת מותר לשמודע לשון הרע

אף שאסור לשמוע לשון הרע אפילו מבלי לקבלו, מכל מקום אם יש לשמוע תועלת מעשית בשמיעה לגבי העתיד שלו או של אחרים, הוא רשאי לשמוע את גנות חברו משום תועלת זו, אם הוא מבין מתחילת הסיפור שעשויה לצמוח לו תועלת מכך.

כגון אדם ששקל בדעתו לעשות שותפות עם פלוני וכעת מספרים לו עליו, ומתחילת הסיפור הוא מבין שרוצים להראותו שפלוני אינו נאמן, במקרה זה מותר לו להמשיך ולשמוע את הסיפור כדי לחוש לזה ולהשמר ממנו ולמנוע את השותפות ולהציל את עצמו בעתיד מהפסד או מריבה עמו, וכן מותר לשמוע דברי גנות על חברו כדי להשיב גזילה לבעליה, וכן מותר לשמוע על מידות רעות או עבירות של חברו כדי להתרחק ממנו ומדרכו הרעה.

עצה טובה: בכדי לשמוע דברים של תועלת אך להמנע משמיעה כלשהיא של דברי גנות שאינה לתועלת יש לנהוג באופן הבא: כאשר רואה האדם שמתחילים לספר לו על חברו והוא מבין שרוצים לספר לו דברי גנות, ישאל את המספר האם בשמיעת הסיפור הזה תהיה לו תועלת

המדור להצלחת אורית בת חנה תחי' לזיווג הגון

שיעור בהלכות שמירת הלשון

מידי מוצאי שבת בשעה 20.30
מפי הרב משה יוחאי רז שליט"א
בבית הכנסת תפילה למשה, לוד

שמונה הלוואות - הפנה לפורים

מתוך הספר "עטרת זהב"

מרבית בשמחה

א. אמרו רבותינו: "משנכנס אדר מרבית בשמחה". וכל החודש בכלל השמחה. ויד ישראל על העליונה.

מחית עמלק

ד. בחודש אדר מתעורר כח הכנעת עמלק ומחיתו מן העולם.

לימוד ההלכות

א. בהתקרב ימי הפורים יכין עצמו בלימוד הלכות החג, למען ידע את המעשה אשר יעשה.

מסכת מגילה

ב. מנהג טוב להתחיל בלימוד "מסכת מגילה" קודם שיגיעו ימי הפורים, ויש נוהגים לעשות סיום המסכת בסעודת פורים.

הכנה רוחנית

ג. גם יש לאדם להכין את לבבו לקבל את האורות הגדולים שמאירים בפורים על ידי מצוות היום.

תקנת 'על הנסים'

א. אנשי כנסת הגדולה תקנו נוסח "על הנסים" לאומרו בפורים, בכדי להודות להשם יתברך על הנסים שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה ובכל הזמנים, ועל כן מוסיפים נוסח זה בברכת ההודאה, הן בתפלה והן בברכת המזון.

נוסח על הנסים

ב. טוב שיסדיר בפיו נוסח 'על הנסים' קודם יום פורים, כדי שיהא

שגור על לשונו. ועל כל פנים יתפלל תפלה הראשונה מתוך הסיודר ודי בזה.

מנהגי פורים

תחפשות

א. פשט המנהג להתחפש בפורים ולשנות המלבושים, ואין בזה חשש משום חוקות הגויים.

ב. אולם יש להזהר מאד שלא ילבש איש בגדי אשה ולא תלבש אשה בגדי איש כי יש בזה איסור מן התורה. ובשמחתם לא יתערב זר.

אכילת זרעונים

ג. יש נוהגים לאכול "זרעונים" (אורז, קטניות וכדומה) בפורים, זכר לזרעונים שאכלו דניאל וחבריו בבבל, וזכר לזרעונים שאכלה אסתר כשנקראה אל אחשורוש.

מאכלי חלב

ד. יש שנהגו לאכול מאכלי חלב בליל פורים.

הרחה בהדסים

ו. ביום פורים יקח שני בדי הדסים ויברך עליהם, לפי שמרדכי ואסתר נמשלו להדסים.

לימוד תורה

ז. יתן אל לבו לעסוק בתורה, כי רוב העולם עסוקים במצוות היום, והלומד אז נוטל שכר כולם, ושקול יום פורים כיום מתן תורה כי בו חזרו וקבלו מאהבה את התורה אשר שם משה.

קיימו וקבלו

הננו שמחים להודיע כי בס"ד מתקיימים בבית הכנסת שיעורי תורה מידי יום ביומו, מפי רב בית הכנסת

הרב משה יוחאי רז שליט"א

במגוון נושאים מרתקים

בהלכה, גמרא, אגדה, מוסר ועוד

ימים א - ה: 19.30

לאחר מכן תתקיים תפילת ערבית - 20.30

ביום שבת קודש:

שיעור בהלכות שבת בשעה 15.15

לאחר מכן תפילת מנחה - 16.45

ובמוצאי שבת: בשעה 20.30

שמעו ותחי נפשכם!

כיבוד קל

זמני התפילות:

ימים א-ה:

שחרית - 5.30

מנחה - 17.30. ערבית - 18.05

ערבית מנין ב' - 20.30

יום ו' ערב שבת:

שחרית מנין א' - 6.00. מנין ב' - 7.45

מנחה - 17.15

שבת קודש:

שחרית - 7.30

שיעור בגמרא - 13.30

תהלים לילדים - 14.45

שיעור בהלכה - 15.15

מנחה - 16.45

סעודה שלישית - 17.15

ערבית מוצ"ש - 18.15

שיעור בהלכה במוצ"ש - 20.30

שיעור במוצאי שבת

מפי הרב **משה יוחאי רז שליט"א**

מידי מוצאי שבת בשעה 20.30

בספר "חפץ חיים" ו"מסילת ישרים"

יוגש כיבוד קל!

סעודת פורים חגיגית

ביום פורים י"ד באדר תתקיים בבית הכנסת

סעודת פורים, עם הפעלה לילדים והפתעות

ההרשמה חובה אצל ועד בית הכנסת

עד ליום שני הקרוב

פרנס השבוע

ה"ה **יוסי מלכה** הי"ו

השי"ת ימלא משאלות לבו לטובה ולברכה

מתוך בריאות ושמחה. אמן.

ניתן להאזין לשיעורי רב בית הכנסת

הרב משה יוחאי רז שליט"א

"קול הלשון"

03-617-1068 03-שלוחה 33

שיעורים אקטואליים בדיני ממונות - שלוחה 20

סדרת שיעורים מרתקת בהלכות שבת

ובעניני התפילה - שלוחה 9

הגליון מוקדש לרפואתם השלימה של מאיר בן מימי הי"ו, דוד מציג בן אסתר הי"ו, משה בן ליאנה הי"ו, עמי בן סמדר הי"ו, נסים בן ג'ולי הי"ו, מנשה בן ספירנס הי"ו, אתי רוחמה בת פולט תחי', מוניק בת סוליקה תחי', רותם בת ורד תחי', אורטל נועה בת רבקה תחי', נורה בת דינה תחי', נטלי בת שירן תחי', שולה סעדה בת בתיה תחי', ציונה בת בניה תחי', שרון שרה בת דליה תחי', רבקה בת גילה תחי', סוזן בת יקוט תחי', שושנה בת תמר תחי', רוני בת מאירה תחי', דניאל חיים בן לירון הי"ו, ולרפואת כל הפצועים הי"ו בתושחי!

אנא, הקדש מזמנך פרק תהלים אחד לרפואתם!

הגליון מוקדש על ידי ידידנו הנעלה, אוצר כלי חמדה **החפץ בעילום שמו הי"ו** להצלחתו ולהצלחת בני משפחתו השי"ת יהיה בעזרם בכל אשר יפנו, וימלא כל משאלות לבם לטובה ולברכה ברוב נחת ושלחה.

הגליון לרפואתה השלימה של **אתי רוחמה בת פולט תחי', בתושחי"**

אח יקר! ניתן לסייע בהדפסת הגליון ולהנציח את שמות יקירך, לברכה להצלחה, ולהבדיל לעלוי נשמה. וזכות התורה תעמוד בעדכם!